

ספירת ההוד

ספירת ההוד, כמו ספירת הנצח שייכת גם היא לחלק המוטבע שבנפש ולמעשה על שתיהן "עומד" מבנה האדם. ההוד והנצח מוציאות לפועל את כל המעשים הפיזים שאנו מבצעים עם גופנו. (לאחר שהרעיון עלה בחלק המושכל, הוא יורד לחלק המורגש ומשם לחלק המוטבע בנפש). פנימיות הספירה מזוהה עם מידות ההודיה והתמימות.

מודה אני לפניך מלך חי וקיים

יהודי שומר תורה ומצוות מתחיל את הבוקר בתפילת ה**הודיה** קצרה לבורא עולם. חז"ל מפרשים שהאמירה "מודה אני" היא הבסיס לכל עבודתנו בעולם הזה, היא התמימות והשילוב של פשטות והתמדה בדרך האמת. על דרך העבודה הזאת אמרה התורה הקדושה "תמים תהיה עם ה' אלוהיך" ומפרש"י "התהלך עימו בתמימות, ותצפה לו, ולא תחקור...אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו וחלקו".

אמירת תודה שנאמרת מתוך כפיה או "נימוס" ולא בתמימות היא חסרת ערך, מהות ה"תודה" חייבת להיות שזורה בהפנמה כנה ואמיתית. אנו נתקלים לא אחת באמירות מזויפות בין חברים ובין בני זוג...ואלו רק מציבות גבולות וחומות ובתוך כך משבשות מערכות יחסים אישיות. כל נושא התקשורת הכנה והאמיתית בין בני האדם קשורה לספירת ההוד, כי בספירה הזאת (להבדיל מהספירות בחלקים המושכל והמורגש שבהן אפשר להסתיר מחשבות ורגשות) אנו רואים את מעשיו של האדם בפועל, ובמידה והם אינם כנים הדבר הופך את המעשה לחסר משמעות ב"מקרה הטוב" ולרועץ במקרה הרע. נאמר בספר איוב "אוזן מילים תבחן" (איוב יב' יא') ראשי תיבות **אמת**, והכוונה היא שאם נשים לב נדע האם הצד השני הוא באמת אוהב שלנו.

קבלת אמת של ה' יתברך זוהי התמימות הגדולה ביותר, גם אם נראה שהדבר אינו מתיישב עם השכל "הישר" שלי. אדרבה הודאה אמיתית כי אני קטן ואינני יכול לתפוס את גודל חוכמתו יתברך היא היא המפתח לגדלות אישית.

וידוי על חטאים

וידוי על חטא הוא חלק מהמערכת החיסונית של האדם – אשר משויכת לספירת ההוד. תפקידה העיקרי של מערכת החיסון הוא לווסת פתוגניים שונים. בפנימיות כשאני עושה **וידוי**, **חרטה** ו**תשובה** מהלב, ה**הוד** לוחם בחטאים ובמעשים המזיקים ועוזר לאדם להעבירם אל מחוץ לגוף. אך כאשר ההוד מופנה לכיוונים הלא נכונים הוא גורם למחלות, לנזקים ולצרות רבות. כמובא בפסוק "**הודי** נהפך עלי למשחית" (דניאל י' ח'). כאמור המערכת תהיה מאוזנת רק לאחר שהאדם עובר דרך המוקדים של ספירת ההוד - ה**הודיה**, וה**תמימות**. כשם שעמד בכולם הצדיק החמישי משבעת הרועים אהרון הכהן. מעבר לעבודת המשכן שעשה אהרון בתמימות וביושר גמור. לאחר מיתת 2 בניו של אהרון, נדב ואביהוא, נאמר בתורה "וידום אהרון". הוא ה**הוד** בשתיקתו וקיבל את הדין ואז זכה למידת ההוד.

*הוידוי צריך להיאמר בפה כלפי ה' יתברך או כלפי צדיק אמת כפי שמובא בליקוטי מוהר"ן, תורה ד'.

**נצח = בטחון/פעיל/צד ימין/זכר, הוד = אמונה/סביל/צד שמאל/נקבה.